

— Efter Indstilling fra det filosofiske Fakultet og Konsistorium meddelte Ministeriet ved Skrivelse af 13de December 1899 Tilladelse til, at Fakultetet maatte tilkalde Docent, Dr. phil. *Alfr. Lehmann* til at deltage i Censuren af den indkomne Besvarelse af Prisopgaven i Filosofi for 1898—99: »En Fremstilling og Vurdering af den nyere Tids Undersøgelser vedrørende Farveformemmelsernes Systematik«, da denne angik et Æmne, i hvilket Dr. *Lehmann* var specielt sagkyndig.

V. Akademiske Grader.

1. Dispensationer med Hensyn til Erhvervelsen af Doktorgraden.

Ved kgl. Resolution af 6te Oktober 1899 blev det tilladt Raadstuearkivar, Cand. mag. *Chr. Villars Christensen* at disputere for den filosofiske Doktorgrad, uanset at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud illaud. til Skoleembedsexamen. Ved Andragendets Indsendelse bemærkede Konsistorium, at det filosofiske Fakultet havde udtalt, at da Ansøgeren kun manglede en lille Brøkdel i at faa første Karakter og senere havde faaet tilkjendt Universitetets Guldmedaille for en historisk Prisaafhandling, talte baade Billighed og tidligere Praxis for, at der blev givet ham Lov til at disputere. Desuden havde Ansøgeren ved en Række Afhandlinger og Meddelelser i »Museum« for 1890—92 og »Samlinger til Jydsk Historie« for 1893—98 vist, at han baade havde Evne til at finde lærerigt Materiale i Arkiverne og til at behandle det paa en grundig og oplysende Maade. Fakultetet ledsagede derfor Andragendet med sin varmeste anbefaling.

— Ved kgl. Resolution af 29de November 1899 blev det tilladt Cand. theol. *Emil Rasmussen* at disputere for den filosofiske Doktorgrad, uanset at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud illaud. primi gradus til sin Embedsexamen. Konsistorium bemærkede ved Andragendets Indsendelse, at det filosofiske Fakultet havde udtalt, at det mente at maatte anbefale, at Kandidat Rasmussens Andragende blev bevilget, da han baade ved sin Prisaafhandling i Filosofi i 1894 og senest ved sine »Æsthetiske Studier«, som vel var noget ungdommelig i sin Polemik og bar Præg af hastig Udarbejdelse, men dog i det hele tjente til Anbefaling for sin Forfatter, havde vist en saadan Modenhed og Dygtighed, som man maatte fordr af en, der indstillede sig til en Doktordisputats.

— Ved kgl. Resolution af 5te Januar 1900 blev det tilladt Cand. med. *Einar Lundsgaard* at disputere for den medicinske Doktorgrad, uanset at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud illaud. primi gradus til sin Embedsexamen. Ved Indsendelsen af Andragendet bemærkede Konsistorium, at det lægevidenskabelige Fakultet havde anbefalet Ansøgningen, da Kandidat Lundsgaard, der havde erholdt tildelt Universitetets Prismedaille for en Besvarelse af den lægevidenskabelige Prisopgave for 1895—96 — hvilken Besvarelse senere var blevet udgivet i Trykken — ved videnskabelige Arbejder havde godtgjort sin almindelige videnskabelige Modenhed og Indsigt i sit Fag.

— Ved kgl. Resolution af 4de Marts 1900 blev det tilladt Cand. med. *Jørgen Møller* at disputere for den medicinske Doktorgrad, uanset at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud illaud. primi gradus til sin Embedsexamen. Konsistorium bemærkede ved Andragendets Indsendelse, at det lægevidenskabelige Fakultet havde anbefalet Ansøgningen, da det forment, at Kandidat Møller ved videnskabelige Arbejder havde godtgjort sin almindelige videnskabelige Modenhed og Indsigt i sit Fag.

— Ved kgl. Resolution af 27de Marts s. A. blev det tilladt Cand. mag. *William Rasmussen* at disputere for den filosofiske Doktorgrad, uanset at han kun havde opnaaet Hovedkarakteren Haud illaud. til Skoleembedsexamen. Ved Andragendets Indsendelse bemærkede Konsistorium, at det filosofiske Fakultet havde udtalt, at det var Fakultetet bekjendt gennem Professor Nyrop, der i sin Tid som Censor havde været til Stede ved Kandidat Rasmussens Examen, at denne havde underkastet sig Skoleembedsexamen under Forhold, der vare særdeles ugunstige for ham, og at der ingen Tvivl næredes om, at disse Forhold, som han ikke var Herre over, havde influeret paa hans Examen. Da han trods disse ugunstige Forhold alligevel havde opnaaet 101 Points og saaledes kun manglede en ren Ubetydelighed i første Karakter, og da han senere havde dokumenteret sine videnskabelige Interesser, anbefalede Fakultetet hans Andragende.

— Under 7de Juni 1900 udbad Ministeriet sig Konsistoriums Erklæring over et Andragende fra Dr. phil. *Max Poensgen* om Tilladelse til som Privatdocent at holde Forelæsninger ved Københavns Universitet over tysk Sprog og Litteratur.

Dr. Poensgen bemærkede i sit Andragende, at han var født i Düsseldorf i 1874 og var blevet Student fra Düsseldorf Gymnasium i 1894; efter i flere Aar at have studeret ved Universiteterne i Jena og Leipzig, havde han i Begyndelsen af 1899 faaet den filosofiske Doktorgrad for en Afhandling om »Geschichte der Theorie der Tragödie von Gottsched bis Lessing.« Siden havde han fortsat sine sproglige, litteraturhistoriske og filosofiske Studier. Sidste Vinter havde han tilbragt paa Herlufsholm, hvor han paa den dér værende Skole havde givet Undervisning i Tysk og tillige holdt en Række Foredrag over Schiller og Goethes Tidsalder. Skulde Ministeriet bevilge hans Ansøgning, havde han tænkt sig, at hans Virksomhed — med Universitetets Billigelse — vilde komme til at omfatte Forelæsninger over nyere Litteraturhistorie, nytysk Grammatik og Stilistik samt praktiske Øvelser i det tyske Sprog. Skulde Ministeriet derimod ikke sé sig i Stand til at bevilge hans Ansøgning, udbad han sig Underretning om, paa hvilke Betingelser Ministeriet vilde kunne tilstede ham at disputere for den danske Doktorgrad ved Københavns Universitet.

Konsistorium indsendte under 30te Juni 1900 til Ministeriet en Erklæring af 22de s. M. fra det filosofiske Fakultet, hvori dette udtalte, at det ikke kunde anbefale, at Ansøgeren uden videre som Dr. phil. ved Leipzigs Universitet erholdt den ønskede Tilladelse til at holde Forelæsninger ved Københavns Universitet, da hans tyske filosofiske Doktorgrad ikke gav ham jus docendi ved Leipzigs eller noget andet tysk Universitet, hvor han for at erholde jus docendi som Privatdocent først maatte habilitere

sig paa Grundlag af et nyt Habilitationsstof, og da en Tilladelse som den af Dr. Poensgen attraaede ikke tidligere var blevet tilstaaet nogen Udlænding, idet en saadan Tilladelse ifølge de for Universitetsforholdene gjældende Retsreglers § 42 kun to Gange tidligere ved kgl. Resolution var blevet meddelt Doktorer ved tyske Universiteter, der imidlertid begge to vare danske Mænd, nemlig Cand. theol., senere Biskop P. C. Kierkegaard, der under 11te Januar 1834 som Dr. phil. ved Göttingens Universitet erholdt Tilladelse til at holde filosofiske — ikke, som han havde ønsket, theologiske — Forelæsninger ved Københavns Universitet, og den senere Professor van Mehren, der under 26de Juni 1848 erholdt den samme Tilladelse som Dr. phil. ved Kiels Universitet, paa en Tid, hvor ogsaa endnu i Kiel den dér ved Universitetet tagne Doktorgrad gav jus docendi. Men da Fakultetet iøvrigt troede, at det kun vilde være til Gavn for Københavns Universitet, om Dr. Poensgen senere kunde faa den ønskede Tilladelse — og da man vidste, at han, som en i pekuniær Henseende fuldkommen uafhængig Mand, ikke ønskede Tilladelsen for senere at opnaa et lønnet Embede — skulde Fakultetet, hvis han ansøgte om Tilladelse til at disputere for Doktorgraden her ved Universitetet for paa denne Maade at opnaa jus docendi, være villigt til at anerkjende hans trykte filosofiske Doktorgrad som svarende til den danske Magistergrad, saaledes at han ikke vilde være nødsaget til først at underkaste sig en Magisterkonferens, men, saafremt han ved kgl. Resolution erholdt Tilladelse dertil, paa Grundlag af en anden Afhandling end den i Leipzig brugte kunde disputere for Doktorgraden ved Københavns Universitet. Konsistorium sluttede sig til Fakultetets Udtalelser.

Under 16de Juli 1900 meddelte Ministeriet Konsistorium, at det s. D. havde tilskrevet Dr. Poensgen, at det ikke kunde imødekomme hans Andragende, men at man var villig til, hvis man maatte modtage et Andragende fra ham om paa Grundlag af en anden Afhandling af ham end den i Leipzig ved Erhvervelsen af Doktorgraden dér benyttede at maatte disputere for Doktorgraden ved Københavns Universitet, da at søge erhvervet allerhøjeste Tilladelse for ham i saa Henseende.

2. Andre Afgjørelser.

Efter det filosofiske Fakultets og Konsistoriums Indstilling meddelte Ministeriet ved Skrivelse af 21de Maj 1900 Tilladelse til, at Fakultetet tilkaldte Docent, Dr. phil. *Holger Pedersen* til at deltage i Bedømmelsen af en af Cand. mag. Chr. P. Sarauw indsendt Afhandling for Doktorgraden »Irske Studier«. Fakultetet havde bemærket, at Afhandlingen angik et Æmne, i hvilket Dr. Pedersen, der specielt havde beskæftiget sig med de keltiske Sprog, var særlig sagkyndig.